

1. Jméno tvé (Lojzící / Duffey)

1. $\begin{array}{ccccc} G & & D & & G \\ \text{Jméno tvé volám noci nejednou,} & & & & \\ & & D & & \\ \text{jméno tvé volám noci nejednou,} & & & & \\ & & G & & C \\ \text{ó, snad znáš ten úděl můj už jednou, jednou, jednou,} & & & & \\ G & & D & & G(G, G, C G) \\ \text{jednou, úděl můj láskou tvojí spoutanou.} & & & & \end{array}$
2. Jméno tvé rty mé k polibkům teď zvou,
jméno tvé rty mé k polibkům teď zvou,
ó, snad znáš ten úděl můj už jednou, jednou, jednou,
jednou, úděl můj láskou tvojí spoutanou.
3. Jména přátel, co znají náruč mou,
jména přátel, co znají náruč mou,
ó, snad znáš tu náruč mou už jednou, jednou, jednou,
jednou, v přátelství danou těm, co nezklamou.

4.=1.

2. Pod lípou (Lojzící / Williams)

1. $\begin{array}{ccccc} G & & C & & G \\ \text{Chtěl bych s tebou tančit a smát se jako dřív,} & & & & \\ & & D & & \\ \text{rád bych viděl krásný oči tvý,} & & & & \\ G & & C & & G \\ \text{ve vlasech ti plandá stuha, na nebi se směje duha,} & & & & \\ & & D & & G \\ \text{když sedíme spolu pod lípou.} & & & & \end{array}$

R: $\begin{array}{ccccc} C & & G & & \\ \text{Spolu pod lípou, lípou stoletou,} & & & & \\ & & D & & \\ \text{tys' tančila, já smál se vlasům tvým,} & & & & \\ G & & C & & G \\ \text{které kropil jarní déšť, a ty ses smála též} & & & & \\ D & & G & & \\ \text{ve stínu tam pod lípou.} & & & & \end{array}$

2. Já měl představu svou, a to: být tu vždy s tebou,
když vzpomněl jsem si na tvůj krásný smích,
ten smích byl jsem já a spousta věcí tvých,
vždyť já je míval tolik rád.

R:

3. My pod lípou jsme seděli a do očí si hleděli,
ty na rtech úsměv, já se dívat směl,
jak snili jsme si sen o nejkrásnějších dnech,
 $\begin{array}{cc} C & G \end{array}$
jak snili jsme si sen tam pod lípou ...

3. Poslední pastva (Lojzící)

1. $\begin{array}{ccccc} G & & & & \\ \text{Ráno časně vstávám, dřív, než louky začnou kvést,} & & & & \\ & & A & & D \\ \text{stokrát už poznal jsem to, umím to snést,} & & & & \\ G & & & & \\ \text{stáda svá jsem pásal už jak malý hoch, ó jé,} & & & & \\ & & D & & G \\ \text{„lásku svou koním“ bylo vždy přání mé.} & & & & \end{array}$

R: $\begin{array}{ccccc} G & & & & \\ \text{Pasou večer, pasou ráno, pasou se dál, jak známo,} & & & & \\ & & A & & D \\ \text{koně jsou to jediné, oč prý jsem kdy stál, já říkám:} & & & & \\ G & & & & \\ \text{jednou přijde den, kdy žít už nebudu chtít sám, a náhle} & & & & \\ & & D & & G \\ \text{dole v městě čeká na mě parádní flám.} & & & & \end{array}$

2. Svítí Jižní kříž, to do hor jaro přišlo k nám,
přichází čas lososů, kam táhnou, to znám,
první kvítky jara cestu svou si razí dál,
sníh z okolních kopců mizí, zázrak se stal.

R:

3. Od hor vítr fouká, slunce skrývá svou tvář,
v podvečer už noční ptáci drží svou stráž,
obracím se domů, koně zaháním spát,
na druhý den ráno sen svůj nechám si zdát.

R:

R:

4. Píšu vám (Lojzící)

1. $\begin{array}{ccccc} G & & & & \\ \text{Píšu vám, já píšu psaní,} & & & & \\ \text{já píšu vám teď ze svých dlaní} & & & & \\ & & A & & D \\ \text{poselství, které všem teď v uších zní:} & & & & \\ C & & G & & D & & G \\ \text{spěchej tam, kde oblohou hvězda zpívá píseň svou,} & & & & \\ C & & D & & G \\ \text{zástup tří králů přichází ti přát.} & & & & \end{array}$
2. Až hvězda tvá, až hvězda tvá
tvůj směr ti dá, tvůj směr ti dá,
očím tvým vstříc vyjde svatá zář,
přeji Jordán, v údolí zvuky trubek hlaholí,
vítej k nám ty, kdos' přešel svatý práh.
3. Nevím, zda smím, nevím, zda smím
jít blíž, vždyť spí, jít blíž, vždyť spí,
proroků zástup tvoří kol něj houf,
[: začíná dnes dlouhou pouť, co ho zbaví zemských pout,
 $\begin{array}{cc} C & G \end{array}$
aby sám mohl jít zas nebi vstříc. :]

5. Smíš se hřát svou slávou (Lojzíci)

1. Tak sedím prý než balvan hůř,
hlas v uších zní jak z temných snů,
proč šel jsem sám, nadšen a rád,
pán rozkázal: máš jít se prát.
- R:** Smíš se hřát svou slávou, jako dřív svět v rukou mít,
smích nad bílou kávou teď sklízí údiv víc než táhlý stín.
2. Co déšť mi psal na záda má,
je to už dávno, jak se zdá,
měnil bych rád, co můžu dát,
však musím dál, nesmím se vzdát.
- R:**
3. Píšu ti rád a v řádcích svých
uslyšíš znít můj hořký smích,
chtěl bych tě mít víc než kdy dřív,
však úděl můj nám brání žít.
- R:**

6. Strom (Lojzíci / J. R. Baxter)

1. Strom začne kvést, pak sílu léta má nést,
jako má láska má svůj děj,
však náhle slyšíš - už jdou, sám nevíš - chtěj' duši tvou?,
mám přestat žít - strom přestal kvést.
- R1:** Tvý přání jdou, nevíš,
tvý oči nevidí, už ne, už nikdy víc,
sám zůstals' před bránou,
jít dál - není to snadné.
- R2:** Tvý přání jdou, nevíš,
tvý oči nevidí, ne, co měly by chtít,
sám zůstals' před bránou,
jít dál - není to snadné.
2. Znáš úděl svůj, já říkám: stůj,
zkus najít smír teď duše své,
buď království tvé, kde najdeš to jediné,
co jméno má štěstí, vždyť víš.
- R1:**
- R2:**
- R1:**
- R2:** + [: jít dál - není to snadné ... :]

7. Vzpomínej (Lojzíci)

1. Já vím, že můžeš říct mi směr svůj i cíl
a pak chtít vidět v mých očích ráj,
vždyť já vím, že nespátríš nikdy víc můj líc,
marné chtít lásku tvou, já to vzdám.
- R:** Vzpomínej, vzpomínej, jaks' mi dával z dlaní pít
slunce žár, který k ránu hřát tě smí,
vzpomínej, vzpomínej, vše pod rouškou tajemství,
kterou pokryl jsi ty sám jako sních.
2. Jarní déšť, co zkrášlí tvář, kadeř mou zas omývá,
z ramen mých stéká kapek na tisíc,
k zemi cestu hledají, když už k nám se vydají,
dolů k nám, v zemi najít cíl svůj.
- R:**
- R:**

8. Život (Lojzíci)

1. Když zas osud má tě v hrsti, musíš odhrabat to listí,
co pod nohy ti lidi naházej',
[: a tak přines lůj a svíčky připravuj,
protože může bejt i tma, když se rozzloběj' .:]
2. Máš v kapse ale eso, co blejská se jak pleso,
na svý spoluhráče mockrát nekoukej,
[: a tak přines lůj a svíčky připravuj,
protože může bejt i tma, když se rozzloběj' .:]
3. Tak už vyskoč z toho kola, všední realita volá,
všední realita dnů, co přicházej',
[: a tak přines lůj a svíčky připravuj,
protože může bejt i tma, když se rozzloběj' .:]
- protože může bejt i tma, když se rozzloběj' ...

9. Zvony nad ránem (lojzici)

1. C F C
Nevnímám hlasy zvonů, co z dále teď zní,
 Ami D G
„sbohem“ své poslední smím ti dát,
 C F C
starý vůz, spřežení opratím sílu dá,
 Ami G C
podívej, šátek můj bude vlát.

R: Ami G F G
Svítá, nad hlavou ti slunce vychází,
 Ami G F G C
svítá, ranní vánek tvý koně provází.

2. Krásný sen měsíc dá do cvoků stříbrných,
já vím, mně nemůže se zdát,
vlahý föhn šeptá květům odkaz dní posledních,
jeho zlou píseň nesmím vážně brát.

R:

3. Když pak den ráno vstal, zahřál celou chladnou zem,
jeden zvon smutně zněl v uších dál,
proč mě v očích pálí sůl, slzy kanou na mou tvář,
já teď vím, že tě víc už nepotkám.

R:

 F G F G C
R: + svítá, ranní vánek tvý koně provází ...

1. Lojzící / Duffey	Jméno tvé	1
4. Lojzící	Píšu vám	1
2. Lojzící / Williams	Pod lípou	1
3. Lojzící	Poslední pastva	1
5. Lojzící	Smíš se hřát svou slávou	2
6. Lojzící / J. R. Baxter	Strom	2
7. Lojzící	Vzpomínej	2
9. lojzici	Zvony nad ránem	3
8. Lojzící	Život	2